

Rafael Benet, des del cafè d'en Biel:

Un retrat de la Babel de les Arts

Molts recorden Rafael Benet com l'home que batejà un temps il·lustre de la història de la nostra vila com *la Babel de les arts*. L'article de Benet a la revista "Art" el 1934 és un referent per a la història de Tossa i per al coneixement de l'època de les avantguardes, de l'art modern i dels seus artistes i intel·lectuals. En el seu lligam vital amb el món de l'art no podem oblidar la responsabilitat de Benet en la fundació del Museu de Tossa, amb l'obertura del qual s'estrenava una nova idea de museu a la Península.

Rafael Benet va néixer a Terrassa l'any 1889 en una família en què ja s'hi comptava algun artista, fet que l'ajudà a iniciar un camí dins aquest món, del qual ja no es deslligaria.

De Rafael Benet, n'hem de destacar la seva trajectòria com a crític d'art i com a escriptor d'algunes biografies de gran ressò i d'interès historiogràfic, com les que escrigué sobre Nonell, Manolo Hugué, Velázquez, Regoyos o els germans Vayreda, entre d'altres. Els seus anys dedicats a l'ensenyament, que des de 1917 compaginà amb la seva vocació de pintor, el dugueren a fer de mestre de dibuix i pintura en algunes escoles de Barcelona, com l'escola Massana o l'escola municipal Lluïsa Cura. Però no podem oblidar que el que l'omplia de vida, el que ell considerava la seva professió, era la pintura, una inquietud que es despertà en el seu interior des d'una edat molt avançada, amb la qual se sentia ell mateix, més segur; era el que l'apassionava. Benet pintava i evolucionava amb la seva pintura; amb cada tela l'artista creixia sense perdre mai la jovialitat en les obres, que cada vegada eren més vives, com la paleta de colors, cada cop més extensa, més rica.

La *Babel de les arts* no hauria estat el mateix sense la figura de Rafael Benet, que a més de ser l'ideòleg del terme, batejant així amb tot l'amor

la nostra vila, en fou una de les figures principals i de les més representatives. Bon coneixedor del seu interior, Benet es relacionà amb la gran majoria dels artistes i intel·lectuals que visitaren Tossa cap als anys trenta i endavant.

Quedà enamorat de Tossa i de la seva gent, d'aquest ambient avantguardista i de modernitat, on la confluència d'idees el transportava als seus anys a París, al barri de Montmartre o de Montparnasse. Aquí es retrobà amb Metzinger i

Kars, immers en un ambient artístic especial, propi de grans ciutats europees. Un entorn que li va permetre obrir nous horitzons en la seva pintura. Nombrosos estius els va passar en aquesta vila vora el mar, un mar que pintaria per primera vegada en arribar-hi, vora els tossencs i els forasters que s'asseurien a la terrassa d'en Biel, que s'ajaurien a la sorra

Rafael Benet
"Badia de Tossa" (1945)

de la platja, a prop de tots aquells que formarien part de les seves teles envoltats d'aquest marc incomparable, on ell se sentia còmode.

Moltes van ser també les amistats que aquí hi va fer, sobretot a principis de la dècada dels trenta, anys de màxima esplendor de la *Babel de les arts*. Era tal la confluència de nouvinguts que ell mateix comentava la dificultat de xerrar o d'establir un mínim contacte amb tots els que hi arribaven, fugint d'una Europa en guerra. Les tardes i vesprades a la terrassa del Cafè d'en Biel o al bar d'en Marcus s'allargaven i les passions de cada artista brotaven i s'enllaçaven amb les d'altres per conformar un mosaic preciós d'estils i corrents.

D'aquest mural ens en deixà testimoni a l'article que va escriure per a la revista *Art*, 1934, amb el títol de "Tossa, Babel de les arts". Un article de gran rellevància documental de l'època, amb una relació pintoresca d'artistes i intel·lectuals que visitaren la vila. Benet els